

כיונים הגרמניים מימי היטלר, ולפסול את החומר הניסויי הטמא ללא התחשבות ב" ערכו האובייקטיבי.

ו"כאן נשאלת שאלה: מה חלקו-ראנו באשמה הקולקטיבית הזאת? הרי אנחנו הקורבן העיקרי של המיפלצת הנאצית. האם בתור שכאלה לא מוטלת עלינו — עלינו בראש-דבר — החובה להקיע כל סוג של הפשעים ההיטלראיים, לא רק לגבינו אלא גם לגבי עמים אחרים, ולתבוע עירות בכל מיקרה של סכנת תחית ה"רוח הנאצית"?

"בין אם רוצים אנו להודות בזה ובין אם לאו, ייתכן שכבר בלענו גם אנחנו (ואם טרם בלענו, או ללא-ספק, נבלע בי עתיד, כי אין מנוס מזה) חלק מן הפירות הארורים האלה, וגיהנה גם אנו, לטובת מדענו, מן הניסויים הניסויים והגנו —

דרכי אדם

הרצחו גם ירשו?

ד"ר וולשטין מירושלים
זחם לפסולת המימצאים
שהופקו מניסוייהם
ה"מרעיים" של הנאצים

"באוסף מאמרים על מישפט מינכן, וכמו-כן ביצירות דומות רבות מתוארים הניסויים הרפואיים, אשר בוצעו על-ידי הנאצים במחנות-ריכוז — כמעשי-אכזריות חסרי כל ערך מדעי. תיאור כזה אינו נכון, והוא גם מויק מאד. אס-כי המדע הגרמני, ובמיוחד המדע ההומניסטי, ירד בתקופת היטלר, תהיה זו נאיביות לחשוב שהרפואה הגרמנית, אשר רמתה הגבוהה ידועה מתמיד, נעשתה תחת שילטונו של היטלר חסרת-ערך.

"אין ספק שלניסויים הנ"ל היה ערך מדעי ניכר (אם מותר להשתמש במילה מדעית בהגדרת מעשים אנטי-אנושיים כאלה). הניסויים תוכננו — והחומר אשר נאסף, עבר עיבוד על-ידי מומחים מעולים. לכן, לשלול מהם כל ערך אובייקטיבי יהיה דבר ילדותי, אם לא גרוע מזה.

"החומר הזה מנוצל על-ידי אלה שיש להם גישה אליו ובכוח הזמן, כאשר ייעשה רכוש של האנושות כולה (דבר בלתי-נמנע), ישמש הצדקה (ולו אפילו חלקית) של הבסטיאליות ההיטלראית.

"זה לא צריך לקרות, שימוש בחומר אשר נאסף באמצעות גרימת ייסורים אי-מים ומוות אכזרי לאנשים, זה כמובן קאניבאליזם, דבר טמא — ללא כל הבדל אם ערכו האובייקטיבי של החומר הזה הוא גבוה או נמוך. החומר הזה, מן הראוי שיושמד!"

מיכתב זה שלח ד"ר יוסף וולשטין, תור שב ירושלים, למנהל המוסד ירושלים ב"ירושלים, ב-28 באפריל 1971. בדבריו נגע הד"ר וולשטין בשאלה מוסרית בעלת חשיבות עליונה, שנראה כי איש לפניו לא נתן עליה את דעתו: המימצאים והנתונים שהופקו מן הניסויים המדעיים שנערכו על-ידי הנאצים פסולים מעיקרם, ואין להשתמש בהם כחומר מדעי לשום צורך שהוא.

"אינני חושב", סיים ד"ר וולשטין את מיכתבו, "שאנוכי הוא האיש שגילה את הבעייה הזאת. אבל לא נתקלתי בספר או במאמר שדן בה. חשבתי, אפוא, לנכון, להעלות אותה."

ב-18 במאי 1971 קיבל ד"ר יוסף וולשטין תשובה על מיכתבו, מאת ד"ר ה. רוזנקרנץ, עוזר ראשון למנהל הארכיון במוסד ירושלים. וזה לשון התשובה:

"בעניין רב קראנו את מיכתבך, ויש הרבה מהנכון בדברייך. ברם, נדמה לנו ש"תוצאות הניסויים הרפואיים של הנאצים נוצלו מומן, כך הניסויים של הקפאת האדם במים קפואים בשביל ניתוחים מסובכים ו"שביל אווירונאוטיקה, ואומנם, נמצאו מדי ענים שעם הבעת צערם על ניצול האדם כשפוי-ניסיון, בירכו על עצם המעשה, בגלל תוצאותיו המדעיות.

"עם זאת יש לציין, שמי שהיה באופן מעשי ממונה על ניסויים בשבוי-מילחמה וביצע אותם, וכן דיווח עליהם באופן ישיר להימלר במיסגרת אהנארבה, בכלל לא היה רופא, אלא מהנדס שהתמחה בהתקנת תא-גאון ומכוניות גאון."

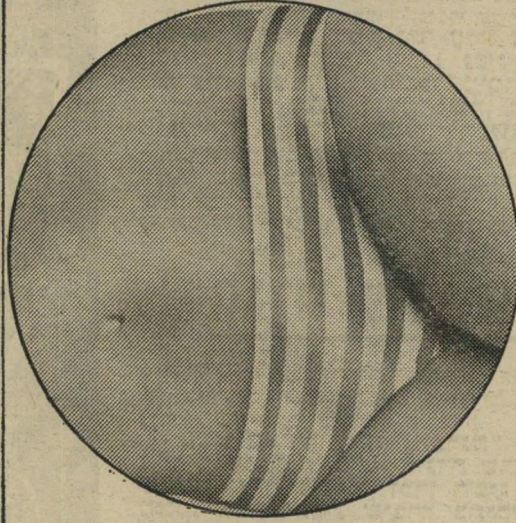
"ד"ר וולשטין, שהבעייה לא נתנה לו מנוח, לא הסתפק בתשובה זו. הוא שב והריץ מיכתב הריף להנהלת ירושלים, וכך כתב:

"הד"ר רוזנקרנץ כתב, בתשובתו אלי, שתוצאות הניסויים הללו כבר נוצלו על-ידי מדענים וגותן אפילו לדוגמה את תוצאות הניסויים החשובים לאווירונאוטיקה. ואם כזאת היא המציאות, אז מה יש כבר כאן להשמד? צריך פשוט להכיר בעובדה שהמדע בלע את תוצאות הפעולות הנפשיות והגיביות, ובוזה נתן גושפנקה ל"תועלת-אישור למיפלצתיות הנאצית ב" מסווה, מדעי."

"ברם, בהודאה כזאת אין להסתפק. מי אשם בדבר? המדענים? בוודאי, אבל אותם קשה להאשים, כי אינם מהווים גוף אירגוני אחיד. די היה שמדען אחד יכלול במאמרו ובסיפרו נתונים מן הניסויים הנ"ל, כדי שגם אחרים לא יראו כבר טעם בהימנעות מהליכה בעיקבותיו. צריך להאשים את הגופים המדיניים והמישפטיים, שהיתה להם סמכות לשים יד על האר-

היי חופשיה עם או-ג'ה

ob

הטמכון
הקטן
שכבש
את
העולם

ד"ר וולשטין
מי ייחנה מן הזוועה?

או נהיה — שותפים לקאניבאליזם. "הנאצים לא היו הראשונים לנצל אסירים כעצם חי לניסויים, אבל הם נתנו לדבר מעוף" — כלומר הביאוהו למימדים מפי-לצתיים הן כמובן הכמות והן בצורת ה"ביצוע הבסטיאלי. ודווקא מפני שהמדע הי עולמי לא דחה בתיעוב את פירות הניסויים הרפואיים הנאציים האלה, וקיבל ואימץ אותם, אין להוציא מן האפשר שעדים אנו להקמת תקופה של התעוררות בעריכת ני-סויים על אסירים בארצות שונות, ובארצנו בתוכנו.

"אם נכנסנו לתקופה חדשה של ניסויים רפואיים על אנשים, בהסכמתם, או מדוע מבוצעים הם דווקא בבתי-כלא? מדוע איננו מוצעים לאוכלוסיה כולה? מדוע איננו מוצאים הכרזות ומודעות עליהם בעיתוי-נות?"

"משב קודר, המזכיר את הסיוט ההיטל-ראי, נושב מן הניסויים הרפואיים בבתי-סוהר..."

הסברה

הקונגרס זאיים ונכשל

זה עריין לא קרה

מעולם: המדוויזיה האמריקאית

סירבה להיכנע

לדחף יהודי

התוכנית שישים דקות, ברשת טי-בי-אם של הטלוויזיה האמריקאית, משודרת מחוץ אל חוף במוצאי יום ראשון. מיליוני אזרחים אמריקאיים צופים בתוכנית רבת-היוקרה, כשרבים מהם מכונים את סדר יומם בסוף השבוע, כך שיוכלו לצפות ב"תוכנית החביבה והאמינה עליהם.

שישים דקות היא תוכנית מגאוינית של חדשות. עורכי התוכנית לא נרתעו מלטפל בנושאים, שאפילו עיתונאים אמיצים חששו לגעת בהם. כך, למשל, עסקה התוכנית במשך החורף שחלף בשערוריית-קרקעות ענקית בטקסס ובאריוונה, וכתוצאה מי-שידור התוכנית, נעצרו נוכלים רבים, ואף בוצעו מעשי-רצח הדריים בין כנופיות ספסרי-הקרקע, התאבדויות והתפתחויות דראמטיות אחרות.

בפברואר השנה, יצא עורכי-התוכנית, מייק וואלאס, לדמשק, וחזר משם עם עשר (המשך בעמוד 36)

טנדר !!!

מקום המפגש שיש בו הכל
קפה, אוכל וסימפטיה
קפה טנדרו
פתוח כל היום

רח' דיזנגוף 193 * תל-אביב * טל: 232386

KONICA AUTO S-3

3 שנים אחריות

FUJICA 701

3 שנים אחריות

MIRANDA SM.

3 שנים אחריות

RICOH SINGLEX

3 שנים אחריות

REALTONE KINGS POINT.

מחשבי כיס

בדגמים חדשים

ובמחירים חדשים!!!

צילומי זהוי — בריגע

פוטו-ברנר

חיפה, רחוב החלוץ 31

גיטרות * אקורדיונים

כלי-נשיפה * אורגנים

מיתרים * תופים

השאלה * מכירה

תיקונים

גינזבורג מוסיקה

אלנבי 48 (ליד רח' גאולה) ת"א,

טל: 03-57773

תן טרמפ
לחייל